



'Niets zo saai als een drummer die een paar uur lang gewoon zijn verhaal zit af te draaien.'

Altijd in ontwikkeling

Benny Greb

Hij is zonder twijfel de meest gewilde clinicdrummer van dit moment. Zijn les-dvd *The Language Of Drumming* staat aan de top van de verkoopljsten en is net door de lezers van Slagwerkkrant verkozen tot beste dvd van het jaar. Cadeau gekregen heeft hij het echter niet. Benny Greb, net 29 jaar oud geworden, heeft de afgelopen jaren keihard gewerkt. Nu is het tijd om het succes te oogsten.

tekst en foto's Dennis Boxem

Heb ik een prijs gewonnen? Voor de dvd? Dat is te gek! Het lijkt wel kerst!' Greb's spontane reactie lijkt misschien wat *over the top*, maar is zo oprecht als het maar zijn kan. Hij heeft onwaarschijnlijk hard gewerkt aan deze dvd, misschien zelfs wel een beetje te hard. 'Eind vorig jaar ben ik wel een beetje leeggelopen. In totaal is er drie jaar aan de dvd gewerkt, en in de laatste maanden verdubbelde het werk iedere keer ten opzichte van de maand ervoor. Ik was bij alle aspecten betrokken en dat maakte het erg zwaar. Ook omdat eerst de montage voorstelde om alles in een ruk door te doen, de geluidstechnicus hetzelfde wilde doen, enzovoorts.

Naar het einde toe was ik er zeven dagen per week fulltime mee bezig. Ik werd helemaal opgeslokt door die dvd, terwijl ik ook nog andere projecten had lopen. Ik heb dagen aan een stuk naar montages en mixen zitten kijken. We hebben de dvd op de NAMM show geïntroduceerd en meteen daarna heb ik een maand vakantie genomen. Dat was de eerste vakantie in acht jaar tijd, en ik had 'm wel nodig ook. Ik was echt helemaal stuk.'

Die oververmoeidheid was grotendeels Greb's eigen schuld. 'Tja, ik denk dat je wel zou kunnen zeggen dat ik een beetje een controlfreak ben. Tegelijkertijd krijg je ook maar één kans om je verhaal

te doen. Ik ben niet van plan iedere twee jaar een nieuwe dvd uit te brengen. Het moest gewoon helemaal goed zijn.'

Muntje

Greb's dvd *The Language Of Drumming* draait in zijn geheel om een simpel maar doeltreffend systeem, dat Greb ontwikkelde om ritmes te doorgronden. Hij stelt dat ieder ritme – hoe complex ook – is terug te leiden tot 24 verschillende korte, ritmische patronen. Als je deze patronen goed instudeert, herken je ze wanneer ze voorbijkomen in een andere

ritmische context, die je daardoor dan weer beter kunt bevatten. 'Ik heb dit systeem in eerste instantie voor mezelf ontwikkeld toen ik op zoek was naar een manier om mijn creativiteit en improvisatietalent verder te ontwikkelen. Ik was er al snel achter dat het onbegonnen werk was om alle grooves ter wereld uit m'n hoofd te leren. Ik had dus een manier nodig om muziek ritmisch snel te kunnen doorgronden. Hoe ik precies op het idee voor dit systeem kwam, weet ik niet meer, maar een paar jaar geleden viel het muntje. Ik zat door mijn aantekeningen te bladeren en moest aan Indiase ritmes denken. Die worden met een soortgelijk systeem opgebouwd. Ik ben toen eens met pen en papier aan de slag gegaan en kwam al snel tot de conclusie dat je met 24 simpele combinaties feitelijk elke groove ter wereld kunt maken.

'Natuurlijk moet je ook de technische bagage in huis hebben om te kunnen spelen wat het beste bij de muziek past. De meeste muzikanten gaan immers niet op je staan wachten terwijl je even je partij instudeert, tenminste niet als je met een opnamesessie of iets dergelijks bezig bent. Ook daarom is het nuttig om de patronen uit mijn systeem goed te oefenen. Je bent er dan letterlijk op getraind en je spel wordt er beter van.'

Film liefhebber

'Toen Hudson mij benaderde om een dvd te maken, wist ik vrijwel meteen dat het hierover moest gaan. Daarnaast wist ik ook heel goed wat ik niet wilde. Ik wilde niet dat mijn dvd er goedkoop uitzag of dat het saai werd, of dat alles op één enkele locatie werd opgenomen. Uit de onderhandelingen met Hudson werd al snel duidelijk dat ik de opnamen gewoon in Duitsland moest doen. Dat was de enige

manier om alles onder controle te houden. Ik heb zelf de locaties uitgezocht en ik heb zelf bedacht hoe alles eruit moest zien.

'*The Language Of Drumming* is echt iets waar ik voor de volle honderd procent achter kan staan. Ik ben een enorme film liefhebber en doordat ik alles zelf in de hand had, kon ik ook net even wat meer uitpakken: mooie shots, mooie locaties en een beetje spanning. Ik vind niets zo saai als een drummer die een paar uur lang gewoon zijn verhaal zit af te draaien.'

Drumcomputerblik

Het is alweer drie jaar geleden dat Slagwerkkrant met Meinl en Greb een clinic tournee organiseerde. Wat opviel tijdens de afgelopen clinics bij Hit It in Roden en Drumworld in Ittervoort, is dat er in de tussentijd het nodige is veranderd aan Greb's timing. 'Dat klopt. Ik heb heel lang geprobeerd om mijn grooves zo strak mogelijk te timen. Noem het de drumcomputerblik; elke noot moest strak op zijn plek zitten. Doordat ik me meer in New Orleans-achtige muziek ging verdiepen, leerde ik dat je ook met je timing van noten heel bijzondere dingen kunt doen, zonder dat je op de kwaliteit inlevert. Door je bassdrum en snaredrum een fractie op te schuiven, kun je spanning creëren op een manier die heel anders werkt dan wanneer je alleen dynamiek gebruikt. Toen ik dat eenmaal doorhad, ben ik heel erg met allerlei verschillende soorten timing gaan experimenteren.

'Het drumstel is voor mij een muziekinstrument en geen sportoestel. Jojo Mayer zei ooit dat als je drummen als sport benadert, je beter gewoon een sport kunt gaan beoefenen. Daar valt namelijk heel

wat meer te verdienen. Ik vind het ontwikkelen van techniek en onafhankelijkheid ontzettend belangrijk, maar het gaat er wel om wat je uiteindelijk met die vaardigheden doet. Je kunt je technische vaardigheden echt wel laten zien, terwijl je tegelijkertijd muziek maakt. Als ik een solo speel, ga ik ook niet van tevoren bedenken welke technische trucs ik allemaal wil laten zien. Ik benader het meestal vanuit de drumkit. Ik wil laten zien wat voor verschillende klanken je allemaal met een trommel kunt maken en wat voor sfeer dat met zich meebrengt. Dat wordt eigenlijk alleen maar leuker als je ook nog eens op een drumstel speelt dat je zelf niet kent. Die uitdaging, daar hou ik wel van.'

Huiverig

'Vorig jaar heb ik nauwelijks clinics gedaan, nu doe ik er weer een hele rits, met dank aan de dvd natuurlijk. Ik vind clinics doen heel leuk, maar af en toe moet ik er gewoon even tussenuit. Ik wil niet al te lang achter elkaar hetzelfde doen. Je vervalt in routine, je doet meer en meer hetzelfde en de ideeën zijn al snel een beetje op. Als ik nu een reeks clinics doe, merk ik dat er weer nieuwe ideeën komen bovenborrelen. Ik oefen momenteel ook weer ontzettend veel.

'Producers zijn soms een beetje huiverig om een clinicdrummer in te huren voor studio werk. Het klassieke beeld is dat de producer dan probeert de lijn van het liedje of het verhaal achter de zanglijn uit te leggen, terwijl de drummer zit uit te vogelen waar hij een fill kan spelen en waar hij het twimpedaal kan gebruiken. Omdat ik veel verschillende dingen doe en met veel mensen heb samengewerkt, heb ik daar niet zo'n last van. Ik heb al behoorlijk wat platen >>

'Ik denk dat je wel zou kunnen zeggen dat ik een beetje een controlfreak ben.'



>> ingespeeld en daardoor weten de meeste muzikanten wat ze aan me hebben. Ook binnen mijn clinics ligt het zwaartepunt toch op het maken van muziek.'

Als clinicdrummer reisde Greb de halve wereld over. Hij speelde op de meest prestigieuze drum-festivals en was soms weken aan een stuk van huis. Voor muzikale projecten en sessieklussen blijft hij echter meestal binnen de Duitse grenzen. 'Dat komt wel een beetje door mijn werkwijze. Ik bemoei me over het algemeen heel intensief met de projecten waarbij ik betrokken ben. Ik schrijf mee, ik producer, ik ben meer dan alleen de drummer. Zo'n samenwerking kost wel veel tijd, en daarom werk ik momenteel nog voornamelijk met Duitse artiesten. Er zijn gelukkig veel interessante klussen, en alles wat ik doe vind ik even leuk. Ik wil best wat internationaler gaan werken, maar dan wel op mijn voorwaarden.'

Kleine clubs

'Toen ik na mijn studie naar Hamburg verhuisde, heb ik mij voorgenomen geen coverbands meer te doen. Dat was financieel een heel slechte beslissing, maar creatief gezien een hele goede. Ik moest daardoor samen met anderen aan een eigen repertoire werken, en dat dwingt je gewoon om creatief te zijn.'

'Ik vind het ook helemaal niet erg om in wat kleinere zalen te spelen. Daar heb ik juist het meeste van geleerd. Zo speelde ik een tijd met Michael Allen & The Mighty Kings. Die hadden een vaste gig in de Stageclub in Hamburg; echt zo'n chique club waar mensen cocktails komen drinken. Daar heb ik pas echt met nuance leren spelen. Zacht spelen en dan toch je drumkit lekker laten klinken, de ruimte bespelen, de balans op de kit aanpassen... In het begin raakte ik daarbij heel erg mijn gevoel voor timing en

groove kwijt, maar toen ik het eenmaal onder de knie had, kreeg mijn spel weer een extra dimensie.'

'Die kleine clubs zijn in Los Angeles en New York nog heel gewoon. Jongens als Weckl en Colaiuta spelen er nog steeds. Europese muzikanten denken al snel dat ze dat soort zaaltjes ontgroeid zijn, maar ik vind het nog steeds te gek; als muzikant en ook als toeschouwer.'

Droom

Naast zijn dvd had Greb het afgelopen jaar ook nog tijd voor een cd met zijn eigen Benny Greb Brassband en een met zijn fusionproject 3ergezimmer. 'De opnamen voor deze twee albums werden vorig jaar al gemaakt, maar de mixage en afwerking zijn door mijn dvd-project even op een laag pitje komen te staan. De brassband-cd is echt helemaal van mezelf. Ik speelde trompet voordat ik ging drummen, dus ik had nog een soort van issue met blaasinstrumenten. Daarnaast hou ik er ook van om muziek tot op het bot uit te kleden. In de jaren na *Grebfruit* (Greb's eerste soloalbum uit 2005; red.) ben ik me zoals gezegd wat meer gaan verdiepen in jazz en New Orleans-achtige dingen, en dat moest er gewoon een keer uit.'

'Begrijp me niet verkeerd; *The Benny Greb Brassband* is geen plaat met second line-muziek, maar het was wel een belangrijke inspiratiebron. Ik had een soort dreamteam van blazers op het oog, en had het geluk dat ze graag met me wilden werken. We hebben het gehele album echt als een band opgenomen; met z'n allen in een ruimte en dan alle tracks samen inspelen. Voor mij was het echt een droom die uitkwam.'

'Met 3ergezimmer willen we de lol weer in fusion-muziek stoppen. Het is fusion, maar niet van het soort dat je in de supermarkt of de lift hoort. Geen

synthesizers, maar wel een moderne kijk op fusion-muziek. In deze band speel ik met twee muzikanten waar ik ontzettend tegenop kijk. Gitarist Peter Wölpl speelde ooit bij Billy Cobham en bassist Frank Itt heeft ook eindeloos veel ervaring. We hebben elkaar leren kennen tijdens een cursus waar we alle drie lesgaven. *3ergezimmer* is net uit, en binnenkort doen we een tourtje van anderhalve week. Dat is behoorlijk indrukwekkend voor jazzbegrippen, en we worden nog betaald ook!'

Voorhamer

'De meest commerciële gig die ik heb, is Stoppok, een behoorlijk bekende artiest in Duitsland. Hij speelt zo ongeveer anderhalf tot twee maanden per jaar, en alles is dan helemaal uitverkocht. Hij had wat hitjes in de jaren tachtig, en daarna heeft hij een tijdje de singer-songwriter uitgehangen. Toen hij weer met een band wilde gaan spelen, is hij op internet naar muzikanten gaan zoeken. Zo kwam hij bij mij uit. Het gekke is dat hij tijdens de tour geen vrije dagen wil. Hij is namelijk bang dat hij dan net op die ene vrije dag ziek wordt. We spelen dus soms dertig shows op rij, zonder een enkele avond rust. Stoppok is echt een verhalenverteller, en zijn muziek draait dan ook helemaal om die verhaaltjes. Dat vraagt wel een iets ingetogener insteek, maar ik vind het heerlijk om te doen.'

'Veruit het mafste muzikale project dat ik doe, heet *Auto Auto*, een kruising tussen een theaterstuk en een concert. Drijvende kracht is Christian von Richthofen, die het stuk al een paar jaar speelde met een andere medespeler. Ik heb er nu een stuk of wat gedaan, en iedere keer krijg ik de dag van tevoren nog allerlei wijzigingen in het script. Dat maakt het wel ontzettend leuk. Ik acteer wat, ik speel wat; het is een beetje van alles. >>

'Als ik een solo speel, ga ik ook niet van tevoren bedenken welke technische trucs ik allemaal wil laten zien.'



>> 'Het belangrijkste onderdeel van de show is een auto, voorzien van microfoons. Aan het begin van de show spelen we er met onze handen op, en de show eindigt met een stuk van Tsjaikovski waarbij we met een voorhamer die auto helemaal aan puin slaan. De grote grap is dat de organisator van de show de auto moet regelen. Naast de gebruikelijke dingen als water, handdoeken en broodjes in de kleedkamer staat er dus ook een auto op de rider. We hebben ook duidelijke voorkeuren; de Steinway onder de auto's is de Opel Kadett E, maar over het algemeen kun je zeggen dat goedkope auto's veruit het beste klinken; vooral omdat ze maar weinig isolatie hebben. Het is erg uitdagend om te doen, zowel muzikaal als fysiek. Die voorhamers zijn namelijk echt ontzettend zwaar.'

Duitser

Met zoveel verschillende projecten is het inplannen alleen al een vak op zich. De laatste keer dat we hem spraken regelde Greb nog alles zelf, maar daar is ondertussen verandering in gekomen: 'Ik werk sinds ongeveer een jaar met een agent. Op een gegeven moment had ik het idee dat ik meer achter de computer zat dan dat ik muziek aan het maken was. Nu ben ik zelf wel erg betrokken bij het maken van boekingen, maar mijn agent mag al het papierwerk

verzetten en alle contracten heen en weer sturen. Dan hou ik meer tijd over om te doen wat ik echt leuk vind: achter een drumstel zitten.

'Ik ben supergeorganiseerd – ik ben tenslotte een Duitser – en heb een agenda die drie jaar vooruitloopt. Tot eind volgend jaar weet ik precies wat er gaat gebeuren, en dat is erg belangrijk. Ik wil me van tevoren goed kunnen verdiepen in wat komen gaat.

Als je met de juiste *state of mind* aan een project begint, kun je het beste uit jezelf halen. En dat is wel waar het mij uiteindelijk om gaat. Ik wil mezelf verbeteren en altijd door ontwikkelen.' ■

www.bennygreb.de

De spullen van Benny Greb

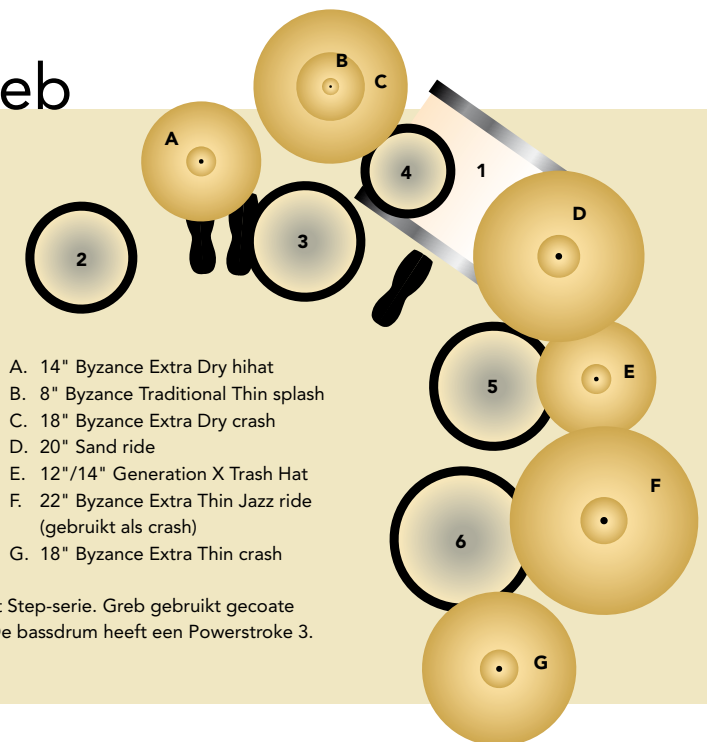
Sonor drums

Greb varieert veel met zijn drumsets. Dan speelt hij weer op een Delite, dan weer op een Designer. De meest gebruikte set van dit moment is afkomstig uit de SQ2-serie en heeft vintage beuken ketels met een klassieke White Pearl bekleding.

1. 22"x18" bassdrum
2. 12"x5" snaredrum
3. 13"x6½" snaredrum
4. 10"x8" tom
5. 14"x14" floortom
6. 16"x16" floortom

Meinl bekkens

Greb bespeelt al jaren Meinl bekkens en heeft ondertussen twee signature-bekken uit. De eerste is een Generation X Trash Hat, een hihat die bestaat uit een 14" china en een 12" splash. Beide zijn gemaakt van Meinl's FX9-legering, die geen koper bevat maar wel een hoog nikkelgehalte heeft. Een paar maanden geleden introduceerde Greb zijn eigen signature-ride: de Sand ride. Deze heeft een gezandstraalde bovenkant en een halfgeschoren onderkant. Dat geeft deze ride een duidelijke, droge ping, maar tegelijkertijd is het bekken lekker dun en crashbaar.



- A. 14" Byzance Extra Dry hihat
- B. 8" Byzance Traditional Thin splash
- C. 18" Byzance Extra Dry crash
- D. 20" Sand ride
- E. 12"/14" Generation X Trash Hat
- F. 22" Byzance Extra Thin Jazz ride (gebruikt als crash)
- G. 18" Byzance Extra Thin crash

Greb's hardware is afkomstig uit de **Sonor** 600-serie, de pedalen komen uit de Giant Step-serie. Greb gebruikt gecoate **Remo** Emperor slagvellen en transparante **Remo** Ambassadors als resonansvellen. De bassdrum heeft een Powerstroke 3. Verder speelt Greb met zijn eigen **Pro-Mark** signature-stokken